

Monica Pillat

Capcanele închipuirii

Microfiecțiuni

2023-2025

Spandugino

Cuprins

În mreje	7
Tâlcul grădinii	23
Talantul dezgropat	25
Previziunea	30
O fluturare ca de vânt	37
Între patru ochi	42
Umbre pe alb	47
Improvizații	52
Sfârșitul amânat	55
Ca niciodată	59
Pe ulița cu trei arțari	61
Ademeniri	68
Mesaj ascuns	74
Cititul pe furate	79
9 iunie	81
11 iunie	83
13 iunie	85
14 iunie	88
21 iunie	89
22 iunie	94
28 iunie	98

O răcăcire	103
Spre mare	105
Pensiunea „La delfini”	112
Seranis	117
Subterfugii	121
Salveghetorul	123
O înscenare	127
Conacul vinețiu	131
De dimineață, la taifas	137
Crescendo scenic	142
De pe acoperiș	144
Terasa de sub sălcii	148
Răzgândire	155
Un oaspete de vază	161
Interludiu	169
Bagheta	172
Ce nu se poate povesti	177
În acuarela de demult	179

Director: Lavinia Spandonide
Redactor: Maria Hulber
Revizie: Paul Marinescu
Tehnoredactor: Constantin Niță

Tipărit la NeoProTip

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PILLAT, MONICA

Capcanele închipuirii : microficțiuni : 2023-2025 /
Monica Pillat. - București : Editura Spandugino, 2025
ISBN 978-630-6543-76-2

821.135.1

Copyright © Spandugino, 2025
Toate drepturile rezervate Editurii Spandugino.

Editura Spandugino
Strada Docenților, nr. 18, sector 1, București
Comenzi telefonice: 0040 737 730 700
Comenzi prin e-mail: office@edituraspandugino.ro
Comenzi online: www.edituraspandugino.ro

În mreje

Zizi se așează pe banca de sub vișinul abia înmugurit și-și scoase tacticoasă din geantă un covrig. Fu, ca de obicei, împresurată de porumbei, sub soarele din ce în ce mai palid. Le aruncă mai multe firimituri, stârnind în jur învânturări de aripi, apoi, fix la aceeași oră, de după-amiază târzie, o bucură acordul unui vals. Avea la dispoziție opt minute să asculte trei melodii din repertoriul unei școli de dans, cu sediul în clădirea de peste drum, unde se aprinseseră deja luminile la geamuri.

Pe când își ronțaia covrigul și se mișca în ritmul muzicii sprintare, își îndreptă privirea spre edificiul cu coloane din fundal. Pe scara Operei impunătoare, în stil de templu antic, se deslușea intens o strălucire. Împinsă de curiozitate, se ridică și o luă la fugă, sub fluturarea păsărilor albe. Nu mică-i fu mirarea când, apropiindu-se, văzu pe treapta de la mijloc un pantof bărbătesc, negru, de lac. Se aplecă să-l cerceteze, descoperind că era nou: n-avea pe talpă încă nicio urmă.

Cine ar fi putut să piardă ceva atât de scump și elegant? Să-i fi căzut cumpărătorului pe drum din ambalaj ori din cutie? Sau îl scăpase un hoț care fugea de poliție? Dacă însă fusese lăsat cu bună știință în acel loc, pentru a fi găsit de cineva anume? A treia ipoteză îi păru de luat în calcul, așa că puse în sacoșă obiectul cel prețios, apoi se învârti prin micul parc, încă pustiu. Îi mai trecu prin minte să caute și celălalt pantof sub tufele de rododendron ce străjuiau aleea pietruită, dar, după un răstimp, frugal sfârșitului de martie o cuprinse și, tremurând, se încheie la pardesiu.

Deja, în jurul ei, treptat se adunase lumea care începea să vină la spectacol. Nici nu-și dăduse seama ce mult întârziase de la lucru, cu ochii după strania încălțare. O luă grăbită în sus pe scări și, strecurându-se cu grație prin mulțime, ajunse în foaietul Operei cu sufletul la gură. Apoi se alătură colegelor care serveau la garderobă, luând în primire, de la cei intrați, eșarfe, pălării și haine. Pentru cea angajată în post doar de cinci luni, acest ritual nu-și ofilise încă prospețimea. Nu doar ținutele de seară, învăluite-n rotocoale de parfum, îi atrăgeau în mod special privirea, ci mai ales emoția de pe chipuri, însuflețirea celor care-și doreau să evadeze din viața lor obișnuită într-o reprezentație de trei ceasuri. Numai că se surprinse uitându-se, ca niciodată de atentă, la ce aveau atunci în picioare noii veniți. Îi încolțise pe neașteptate gândul că printre domnii eleganți s-ar fi putut afla și posesorul pantofului pierdut. Însă niciunul nu purta ceva atât de scump.

După ce holurile se goliră și primele acorduri muzicale învăluiră sala de spectacol, Zizi se furișă mlădie în culise, să poată urmări mai de aproape tot ce se petrece pe scenă. Încă din prima zi, se oferise să-i asiste pe cântăreți cu câte o băutură caldă, pe care le-o servea din termos, să îi ajute să-și schimbe costumele între acte, chiar să le coasă nasturii desprinși ori panglicile rupte din veșminte. Însă în acea seară, ca să-și aline nerăbdarea, se lăsă captivată de crinolinelor multicolore, de ariile duioase și de duetele atât de înfocate, pe care le știa pe dinafară.

*

Trecuseră vreo două ceasuri de când fata postase pe internet poza pantofului de lac, solicitând posibilului proprietar o întâlnire pentru returnarea obiectului găsit în parc. Către seară, veni primul răspuns: *Mă bucur mult de știrea bună, așa că vă aștept, cât de curând, la cabinetul meu veterinar din strada X, nr. 7. Cu stimă, David Cucu.*

Chiar în acel moment, Zizi era pe bancă și își scotea covrigul din buzunarul hainei. Se întrebă descumpănită dacă mai avea timp să dea o fugă până acasă, să ia pantoful și să-l înapoieze celui de la adresa indicată. Aceasta desemna un loc din apropiere, în pasajul din spatele Operei. Valsul ei preferat tocmai se auzea de vizavi, dar nu rămase să-l asculte, ci o zbughi pe dată din peisajul molcom.